

Bezinning 209: De weg van de vrede ¹

Lucas 14,25-33 = 23° zondag C-jaar

Het Woord

Grote menigten trokken met Jezus mee. Hij wendde zich tot hen en zei: ‘Wie Mij volgt, maar niet breekt met zijn vader en moeder en vrouw en kinderen en broers en zusters, ja zelfs met zijn eigen leven, kan niet mijn leerling zijn. Wie niet zijn kruis draagt en Mij op mijn weg volgt, kan niet mijn leerling zijn.’

Want wie van jullie die een toren wil bouwen gaat niet eerst de kosten berekenen, om te zien of hij wel genoeg heeft voor de bouw? Als hij het fundament gelegd heeft maar de bouw niet kan voltooien, zal iedereen die dat ziet hem uitlachen en zeggen: “Die man begon te bouwen, maar het karwei afmaken kon hij niet.” En welke koning die erop uittrekt om met een andere koning oorlog te voeren, zal niet eerst bij zichzelf te rade gaan of hij wel met tienduizend man kan optrekken tegen iemand die met twintigduizend man tegen hem oprukt? Als hij dat niet kan, stuurt hij eerst, wanneer de troepen nog ver van elkaar verwijderd zijn, een gezant om naar de voorwaarden voor vrede te vragen. Zo geldt ook voor jullie: wie geen afstand doet van al zijn bezittingen, kan mijn leerling niet zijn.’

Een woord bij het Woord

Op drie manieren zegt Lucas dat vele mensen Jezus volgen: hij gebruikt het woord ‘volksmenigte’, hij zet dat in het meervoud en de volksmenigten zijn groot. Kortom een massa. Als Jezus zich omdraait zegt Hij woorden, die in het geheel niet lijken te passen in de evangelies, in zijn blijde boodschap: ze moeten hun dichtste verwanten haten. Van al hun bezittingen moeten ze afstand doen. Het wordt ook positief uitgedrukt: achter Jezus gaan. Hem de rabbi laten zijn, de Messias, de Zoon van de levende God.

Iemand drukte het zo uit: ‘Leerling van Jezus zijn is een stukje eenzaam zijn.’ Het is juist: je mag je niet door de massa laten meeslepen, ook niet om Jezus te volgen. Je moet erover nadenken, zodat je weet waar je aan begint. Alleen zo kan het een persoonlijke keuze worden, waar je alles voor hebt.

Een sleutel om dit moeilijk verhaal te ontsluiten zit op het einde van de tweede parabel. De koning stuurt een gezantschap om naar de vredesvoorwaarden te vragen. Hij wil dus vrede. Als je Jezus volgt, de Prins van de Vrede, dan kies je voor de vrede. Dan doe je alles om oorlog en geweld te vermijden.

Door via de agenten naar de vredesvoorwaarden te vragen, stelt deze koning zich luisterend op. In een conflict is empathisch luisteren naar de ander zeer vaak de eerste stap naar verzoening. Juist door met elkaar in communicatie te gaan, kan men de weg naar vrede vinden. Misschien kan een

¹ Deze bezinning kwam tot stand vanuit de groep van de Salesiaanse Medewerkers van Don Bosco van Boxbergheide (Genk). Ze kwam op 8 september 2013 samen rond dit evangelie.

bloedig conflict vermeden worden door te onderhandelen. De vraag is altijd: hoeveel is de vrede waard? Wat mag ze kosten?

Bij Jezus mag ze heel veel kosten, zelfs zijn eigen leven. Jezus, de arme zonder bezittingen, die totaal arm gestorven is. Zelfs zijn kleren had Hij niet meer. Maar hoe lang is de weg nog naar de vrede, zoals Hij ze bedoeld heeft?

De vrede, die grote, maar kwetsbare waarde. De vrede, die uitermate belangrijk is voor het geluk van gewone mensen. Want juist zij zijn vaak de slachtoffers van oorlog. Met deze kleinen vereenzelvigd Jezus zich. Alles, maar dan ook alles, heeft Hij voor hen over.

Het Woord in mijn leven

Heb ik een radicale keuze voor de vrede gemaakt? Wat mag de vrede mij / ons kosten? Hoe eenzaam voel ik mij door mijn geloof in Jezus Christus?

Bidden met het Woord

Heer Jezus, Prins van de vrede,
voor de vrede heb Je alles over.
Je wil voorkomen
dat er slachtoffers vallen.
Daarom ben Je creatief
in het vinden van wegen tot verzoening.
Neem uit mijn leven alles weg,
wat de vrede in de weg staat.
Laat niet toe
dat één mens slachtoffer wordt
van mijn heerszucht,
van mijn agressie. Amen.

© Eric Haelvoet 2013